

V

(Anunțuri)

PROCEDURI JURISDICȚIONALE

CURTEA DE JUSTIȚIE

Recurs introdus la 10 februarie 2012 de Noscira, SA împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a șaptea) din 28 noiembrie 2011 în cauza T-307/11, Noscira, SA/Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

(Cauza C-69/12 P)

(2012/C 389/03)

*Limba de procedură: engleza***Părțile***Recurentă:* Noscira, SA (reprezentant: A. Sirimarco, avocat)*Cealaltă parte din procedură:* Oficiul pentru Armonizare în cadrul Pieței Interne (mărci, desene și modele industriale)

Prin Ordonanța din 21 septembrie 2012, Curtea de Justiție (Camera a șasea) a declarat recursul inadmisibil.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto (Portugalia) la 18 septembrie 2012 — Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA/Ministério do Ambiente, do Ordenamento do Território e do Desenvolvimento Regional

(Cauza C-425/12)

(2012/C 389/04)

*Limba de procedură: portugheza***Instanța de trimitere**

Tribunal Administrativo e Fiscal do Porto

Părțile din procedura principală*Reclamantă:* Portgás — Sociedade de Produção e Distribuição de Gás, SA*Pârât:* Ministério do Ambiente, do Ordenamento do Território e do Desenvolvimento Regional**Întrebarea preliminară**

Articolul 4 alineatul (1) din Directiva 93/38/CEE ⁽¹⁾ a Consiliului din 14 iunie 1993 și articolul 14 alineatul (1) litera (c) punctul (i) din aceeași directivă, astfel cum a fost modificată prin Directiva 98/4/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 16 februarie 1998, precum și celelalte dispoziții ale directivelor menționate sau principiile generale de drept comunitar aplicabile pot fi interpretate în sensul că creează obligații pentru particularii care sunt concesionari ai unor servicii publice [în special, o entitate prevăzută la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Directiva 93/38/CEE, citată anterior] în condițiile în care directiva menționată nu a fost transpusă în dreptul intern de statul portughez și că neîndeplinirea acestor obligații poate fi invocată împotriva respectivei entități concesionare particulare de statul portughez, prin intermediul unui act al unuia dintre ministerele acestuia?

⁽¹⁾ Directiva Consiliului din 14 iunie 1993 de coordonare a procedurilor de atribuire a contractelor de achiziții în sectoarele apei, energiei, transporturilor și telecomunicațiilor (JO L 199, p. 84).

⁽²⁾ JO L 101, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Landgericht Hamburg (Germania) la 2 octombrie 2012 — Karin Gawelczyk/Generali Lebensversicherung AG

(Cauza C-439/12)

(2012/C 389/05)

*Limba de procedură: germana***Instanța de trimitere**

Landgericht Hamburg

Părțile din procedura principală

Reclamantă și apelantă: Karin Gawelczyk

Pârâtă și intimată: Generali Lebensversicherung AG

Întrebarea preliminară

Articolul 15 alineatul (1) prima teză din A doua Directivă 90/619/CEE a Consiliului din 8 noiembrie 1990 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață, de stabilire a dispozițiilor destinate să faciliteze exercitarea eficientă a libertății de a presta servicii și de modificare a Directivei 79/267/CEE (A doua directivă privind asigurarea de viață) ⁽¹⁾ trebuie interpretat, luând în considerare articolul 31 alineatul (1) din Directiva 92/96/CEE a Consiliului din 10 noiembrie 1992 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind asigurarea directă de viață și de modificare a Directivelor 79/267/CEE și 90/619/CEE (A treia directivă privind asigurarea de viață) ⁽²⁾, în sensul că se opune unei reglementări — precum articolul 5a alineatul (2) a patra teză din VVG (Legea privind contractele de asigurare), astfel cum a fost modificată prin A treia lege din 21 iulie 1994 privind transpunerea directivelor adoptate de Consiliul Comunităților Europene în materie de asigurări [A treia lege de transpunere/CEE a VAG (Legea privind supravegherea asigurărilor)] — conform căreia dreptul de retragere sau de retractare se stinge în termen de cel mult un an de la plata celei dintâi prime de asigurare, chiar și în cazul în care titularul nu a fost informat cu privire la dreptul de retragere sau de retractare?

⁽¹⁾ JO L 330, p. 50.

⁽²⁾ JO L 360, p. 1.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Finanzgerichts Hamburg (Germania) la 3 octombrie 2012 — Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)/ Finanzamt Hamburg-Bergedorf

(Cauza C-440/12)

(2012/C 389/06)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Finanzgericht Hamburg

Părțile din acțiunea principală

Reclamantă: Metropol Spielstätten Unternehmergeellschaft (haftungsbeschränkt)

Pârât: Finanzamt Hamburg-Bergedorf

Întrebările preliminare

1. Articolul 401 [coroborat cu articolul 135 alineatul (1) litera (i)] din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că taxa pe valoarea adăugată și impozitul național special pe jocuri de noroc trebuie percepute numai alternativ, iar nu și cumulativ?

2. Numai în cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare:

În cazul în care, în temeiul legislației naționale, jocurilor de noroc li se aplică atât taxa pe valoarea adăugată, cât și un impozit special, aceasta conduce la neaplicarea taxei pe valoarea adăugată sau la neaplicarea impozitului special ori decizia cu privire la care dintre acest două impozite nu trebuie perceput se ia în temeiul dreptului național?

3. Articolul 1 alineatul (2) primul paragraf și articolul 73 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că se opun unei dispoziții sau unei practici naționale potrivit căreia, în exploatarea unor aparate de jocuri care oferă posibilitatea unui câștig, conținutul casei („casă cu contor electronic”) aparatului este considerat, după o anumită perioadă, bază de impozitare?

4. Numai în cazul unui răspuns afirmativ la a treia întrebare:

Cum trebuie determinată în schimb baza de impozitare?

5. Articolul 1 alineatul (2) primul paragraf și articolul 73 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că perceperea taxei pe valoarea adăugată este condiționată de posibilitatea întreprinzătorului de a repercuta taxa asupra destinatarului prestației? În acest caz, ce trebuie să se înțeleagă prin posibilitatea de repercutare? În special, posibilitatea legală de a practica în mod corespunzător un preț mai mare pentru bunuri sau servicii constituie o condiție prealabilă pentru posibilitatea de repercutare?

6. Numai în cazul în care în răspunsul la întrebarea a cincea permisiunea de a practica un preț mai mare constituie o condiție prealabilă:

Articolul 1 alineatul (2) primul paragraf și articolul 73 din Directiva 2006/112 trebuie interpretate în sensul că dispozițiile care limitează contraprestația pentru bunurile sau serviciile supuse taxei pe valoarea adăugată trebuie aplicate în conformitate cu dreptul Uniunii astfel încât taxa pe valoarea adăugată să nu fie considerată inclusă în contraprestația stabilită de lege, ci adăugată la aceasta, chiar și atunci când, conform cuprinsului lor, dispozițiile naționale care reglementează contraprestația nu prevăd expres acest lucru?